

KINH ĐẠI BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA

QUYỂN 178

Phẩm 32: KHEN NGỢI BÁT-NHÃ (7)

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tướng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với chân như hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đối khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với chân như hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với chân như hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với chân như hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với chân như hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, tất cả như thế đều chẳng phải là quả Đẳng lưu của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tướng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với Thánh đế khổ hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với Thánh đế tập, diệt, đạo hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với Thánh đế khổ hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với Thánh đế tập, diệt, đạo hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với Thánh đế khổ hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với Thánh đế tập, diệt, đạo hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với Thánh đế khổ hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với Thánh đế tập, diệt, đạo hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với Thánh đế khổ hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với Thánh đế tập, diệt, đạo hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, tất cả như thế đều chẳng phải là quả Đẳng lưu của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tướng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với bốn Tĩnh lự hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với bốn Tĩnh lự hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với bốn Tĩnh lự hoặc làm cho có hạn

lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với bốn Tĩnh lự hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với bốn Tĩnh lự hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, tất cả như thế đều chẳng phải là quả Đăng lưu của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với tám Giải thoát hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với tám Giải thoát hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với tám Giải thoát hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với tám Giải thoát hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với tám Giải thoát hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, tất cả như thế đều chẳng phải là quả Đăng lưu của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với bốn Niệm trụ hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đăng giác, tám chi Thánh đạo hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với bốn Niệm trụ hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với bốn Niệm trụ hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với bốn Niệm trụ hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với bốn Niệm trụ hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, tất cả như thế đều chẳng phải là quả Đăng lưu của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với pháp môn giải thoát Không hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với pháp môn giải thoát Không hoặc làm cho nhóm

tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với pháp môn giải thoát Không hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với pháp môn giải thoát Không hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với pháp môn giải thoát Không hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, tất cả như thế đều chẳng phải là quả Đẳng lưu của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tướng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với năm loại mắt hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với sáu phép thần thông hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với năm loại mắt hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với sáu phép thần thông hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với năm loại mắt hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với sáu phép thần thông hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với năm loại mắt hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với sáu phép thần thông hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với năm loại mắt hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với sáu phép thần thông hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, tất cả như thế đều chẳng phải là quả Đẳng lưu của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tướng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với mười lực của Phật hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mười tám pháp Phật bất cộng hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với mười lực của Phật hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với bốn điều không sợ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với mười lực của Phật hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với bốn điều không sợ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với mười lực của Phật hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với bốn điều không sợ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với mười lực của Phật hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với bốn điều không sợ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, tất cả như thế đều chẳng phải là quả Đẳng lưu của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tướng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với pháp không quên mất hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho

nhỏ; đối với tánh luôn luôn xả hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với pháp không quên mất hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với tánh luôn luôn xả hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với pháp không quên mất hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với tánh luôn luôn xả hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với pháp không quên mất hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với tánh luôn luôn xả hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với pháp không quên mất hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với tánh luôn luôn xả hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, tất cả như thế đều chẳng phải là quả Đẳng lưu của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với trí Nhất thiết hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với trí Nhất thiết hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với trí Nhất thiết hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với trí Nhất thiết hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với trí Nhất thiết hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, tất cả như thế đều chẳng phải là quả Đẳng lưu của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, tất cả như thế đều chẳng phải là quả Đẳng lưu của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với Dự lưu hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối

với Dự lưu hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với Dự lưu hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với Dự lưu hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với Dự lưu hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, tất cả như thế đều chẳng phải là quả Đăng lưu của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với Dự lưu hương, Dự lưu quả hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với Nhất lai hương, Nhất lai quả, Bất hoàn hương, Bất hoàn quả, A-la-hán hương, A-la-hán quả hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với Dự lưu hương, Dự lưu quả hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với Nhất lai hương cho đến A-la-hán quả hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với Dự lưu hương, Dự lưu quả hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với Nhất lai hương cho đến A-la-hán quả hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với Dự lưu hương, Dự lưu quả hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với Nhất lai hương cho đến A-la-hán quả hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với Dự lưu hương, Dự lưu quả hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với Nhất lai hương cho đến A-la-hán quả hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, tất cả như thế đều chẳng phải là quả Đăng lưu của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với Độc giác hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với quả vị Độc giác hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với Độc giác hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với quả vị Độc giác hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với Độc giác hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với quả vị Độc giác hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với Độc giác hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với quả vị Độc giác hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với Độc giác hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với quả vị Độc giác hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, tất cả như thế đều chẳng phải là quả Đăng lưu của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với Đại Bồ-tát hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với hạnh Đại Bồ-tát hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với Đại Bồ-tát hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

với hạnh Đại Bồ-tát hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với Đại Bồ-tát hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với hạnh Đại Bồ-tát hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với Đại Bồ-tát hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với hạnh Đại Bồ-tát hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với Đại Bồ-tát hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với hạnh Đại Bồ-tát hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, tất cả như thế đều chẳng phải là quả Đẳng lưu của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, tất cả như thế đều chẳng phải là quả Đẳng lưu của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với tất cả pháp hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ, hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán, hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp, hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, tất cả như thế đều chẳng phải là quả Đẳng lưu của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế, đối với sắc hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với thọ, tưởng, hành, thức hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với sắc hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với thọ, tưởng, hành, thức hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với sắc hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với thọ, tưởng, hành, thức hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với sắc hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với thọ, tưởng, hành, thức hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với sắc hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với thọ, tưởng, hành, thức hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức

sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy tuy gọi là có sở đắc lớn, nhưng chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa. Vì sao? Vì chẳng phải có tướng hữu sở đắc mới có khả năng chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tướng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với nhãn xứ hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với nhãn xứ hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với nhãn xứ hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với nhãn xứ hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với nhãn xứ hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy tuy gọi là có sở đắc lớn, nhưng chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa. Vì sao? Vì chẳng phải có tướng hữu sở đắc mới có khả năng chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tướng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với sắc xứ hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với sắc xứ hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với sắc xứ hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với sắc xứ hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với sắc xứ hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy tuy gọi là có sở đắc lớn, nhưng chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa. Vì sao? Vì chẳng phải có tướng hữu sở đắc mới có khả năng chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tướng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với nhãn giới hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với sắc giới, nhãn thức giới và nhãn xúc cùng các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với nhãn giới hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với sắc giới cho đến các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với nhãn giới hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với sắc giới cho đến các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với nhãn giới hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với sắc giới cho đến các thọ do nhãn

xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với nhãn giới hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với sắc giới cho đến các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy tuy gọi là có sở đắc lớn, nhưng chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa. Vì sao? Vì chẳng phải có tướng hữu sở đắc mới có khả năng chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tướng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với nhĩ giới hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với nhĩ giới hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với nhĩ giới hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với nhĩ giới hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với nhĩ giới hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy tuy gọi là có sở đắc lớn, nhưng chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa. Vì sao? Vì chẳng phải có tướng hữu sở đắc mới có khả năng chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tướng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với tỷ giới hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc cùng các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với tỷ giới hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với tỷ giới hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với tỷ giới hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với tỷ giới hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy tuy gọi là có sở đắc lớn, nhưng chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa. Vì sao? Vì chẳng phải có tướng hữu sở đắc mới có khả năng chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tướng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với thiệt giới hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với vị giới, thiệt thức giới và thiệt xúc cùng các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với thiệt giới hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với vị giới cho đến các thọ do

thiệt xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với thiệt giới hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với vị giới cho đến các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với thiệt giới hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với vị giới cho đến các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với thiệt giới hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với vị giới cho đến các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy tuy gọi là có sở đắc lớn, nhưng chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa. Vì sao? Vì chẳng phải có tướng hữu sở đắc mới có khả năng chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tướng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với thân giới hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với thân giới hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với thân giới hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với thân giới hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với thân giới hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy tuy gọi là có sở đắc lớn, nhưng chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa. Vì sao? Vì chẳng phải có tướng hữu sở đắc mới có khả năng chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tướng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với ý giới hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với ý giới hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với ý giới hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với ý giới hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với ý giới hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy tuy gọi là có sở đắc lớn, nhưng chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa. Vì sao? Vì chẳng phải có tướng hữu sở đắc

mới có khả năng chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với địa giới hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với thủy, hỏa, phong, không, thức giới hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với địa giới hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với thủy, hỏa, phong, không, thức giới hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với địa giới hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với thủy, hỏa, phong, không, thức giới hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với địa giới hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với thủy, hỏa, phong, không, thức giới hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với địa giới hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với thủy, hỏa, phong, không, thức giới hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy tuy gọi là có sở đắc lớn, nhưng chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa. Vì sao? Vì chẳng phải có tưởng hữu sở đắc mới có khả năng chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với vô minh hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sinh, lão tử, sầu bi khổ ưu não hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với vô minh hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với vô minh hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với vô minh hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với vô minh hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy tuy gọi là có sở đắc lớn, nhưng chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa. Vì sao? Vì chẳng phải có tưởng hữu sở đắc mới có khả năng chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với Bồ thí ba-la-mật-đa hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với Bồ thí ba-la-mật-đa hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với Bồ thí ba-la-mật-đa hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với Bồ thí ba-la-mật-đa hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa hoặc làm

cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với Bồ thí ba-la-mật-đa hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy tuy gọi là có sở đắc lớn, nhưng chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa. Vì sao? Vì chẳng phải có tướng hữu sở đắc mới có khả năng chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tướng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với pháp không bên trong hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn, pháp không không đối khác, pháp không bản tánh, pháp không tự tướng, pháp không cộng tướng, pháp không nơi tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với pháp không bên trong hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với pháp không bên trong hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với pháp không bên trong hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với pháp không bên trong hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy tuy gọi là có sở đắc lớn, nhưng chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa. Vì sao? Vì chẳng phải có tướng hữu sở đắc mới có khả năng chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tướng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với chân như hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đối khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với chân như hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với chân như hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với chân như hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với chân như hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy tuy gọi là có sở đắc lớn,

nhưng chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa. Vì sao? Vì chẳng phải có tướng hữu sở đắc mới có khả năng chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tướng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với Thánh đế khổ hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với Thánh đế tập, diệt, đạo hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với Thánh đế khổ hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với Thánh đế tập, diệt, đạo hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với Thánh đế khổ hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với Thánh đế tập, diệt, đạo hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với Thánh đế khổ hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với Thánh đế tập, diệt, đạo hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với Thánh đế khổ hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với Thánh đế tập, diệt, đạo hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy tuy gọi là có sở đắc lớn, nhưng chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa. Vì sao? Vì chẳng phải có tướng hữu sở đắc mới có khả năng chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tướng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với bốn Tịch lự hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với bốn Tịch lự hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với bốn Tịch lự hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với bốn Tịch lự hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với bốn Tịch lự hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy tuy gọi là có sở đắc lớn, nhưng chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa. Vì sao? Vì chẳng phải có tướng hữu sở đắc mới có khả năng chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tướng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với tám Giải thoát hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với tám Giải thoát hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với tám Giải thoát hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với tám Giải thoát hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ hoặc làm cho rộng

cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với tám Giải thoát hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy tuy gọi là có sở đắc lớn, nhưng chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa. Vì sao? Vì chẳng phải có tướng hữu sở đắc mới có khả năng chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tướng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với bốn Niệm trụ hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đăng giác, tám chi Thánh đạo hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với bốn Niệm trụ hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với bốn Niệm trụ hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với bốn Niệm trụ hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với bốn Niệm trụ hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy tuy gọi là có sở đắc lớn, nhưng chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa. Vì sao? Vì chẳng phải có tướng hữu sở đắc mới có khả năng chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tướng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với pháp môn giải thoát Không hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với pháp môn giải thoát Không hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với pháp môn giải thoát Không hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với pháp môn giải thoát Không hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với pháp môn giải thoát Không hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy tuy gọi là có sở đắc lớn, nhưng chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa. Vì sao? Vì chẳng phải có tướng hữu sở đắc mới có khả năng chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tướng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với năm loại mắt hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với sáu phép thần thông hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với năm loại mắt hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với sáu phép thần thông hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

tụ cho phân tán; đối với năm loại mắt hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với sáu phép thần thông hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với năm loại mắt hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với sáu phép thần thông hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với năm loại mắt hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với sáu phép thần thông hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy tuy gọi là có sở đắc lớn, nhưng chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa. Vì sao? Vì chẳng phải có tướng hữu sở đắc mới có khả năng chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột.

